

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **A. A.**, zastoupena Mgr. Gabrielou Kopuleťou, advokátkou se sídlem Havlíčkova 1043/11, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2018, č. j. OAM-185/LE-BE01-ZA15-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. 7. 2018, č. j. 31 Az 18/2018 - 53, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. 7. 2018, č. j. 31 Az 18/2018 - 53, **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadá rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) ze dne 4. 7. 2018, č. j. 31 Az 18/2018 - 53, (dále „napadený rozsudek“), jímž krajský soud zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2018, č. j. OAM-185/LE-BE01-ZA15-2017, (dále „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto tak, že žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), řízení o udělení mezinárodní ochrany se zastavuje podle § 25 písm. i) zákona o azylu a státem příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, („nařízení Dublin III“) je Italská republika.

[2] Stěžovatelka v kasační stížnosti navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. V případě předání do Itálie hrozí stěžovateli vážná újma v podobě mučení, nelidského a ponižujícího zacházení ve smyslu článku 3 Úmluvy, resp. článku 4 Listiny základních práv EU, a to s ohledem na nevyhovující přijímací podmínky žadatelů o mezinárodní ochranu v Itálii a riziko znovu obchodování a vykořisťování. Stěžovatelka byla organizací La Strada, která se specializuje na pomoc obětem obchodu s lidmi, identifikována jako oběť obchodu s lidmi. Stěžovatelka se domnívá, že v případě jejího navrácení do Itálie existuje důvodná obava, že by se znovu dostala do rukou obchodníků s lidmi, případně by jí nemusela být poskytnuta náležitá ochrana a péče. To by pro stěžovatelku představovalo mnohem větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, přičemž tento postup zároveň není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Bez přiznání odkladného účinku by jí

fakticky bylo upřeno právo na soudní ochranu a právo na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Stěžovatelka dále poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 56/2012 - 58 a náleze Ústavního soudu ze dne 18. 9. 2014, sp. zn. III. ÚS 2331/14. V případě předání do Itálie by pozitivní rozhodnutí soudu nemělo již žádný význam. Stěžovatelka považuje za důležité zdůraznit, že je osobou vysoce zranitelnou a v případě návratu do Itálie jí znovu hrozí riziko obchodování a vykořisťování.

[3] K tomuto návrhu žalovaný uvedl, že stěžovatelka neprokázala, že by výkon rozhodnutí pro ni znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nestačí v návrhu pouze poukázat na možnost vzniku újmy, stěžovatelka musí prokázat vznik natolik intenzivního následku, který by se dal kvalifikovat jako újma dle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, (dále „s. ř. s.“). Itálie je jako členský stát EU považována za bezpečnou zemi původu, která dodržuje své mezinárodní závazky. V Itálii působí i státní agentury a nevládní organizace, které pomáhají obětem obchodování s lidmi a nucené prostituce. Z výpovědi stěžovatelky je pak zřejmé, že v době, kdy žila v Itálii, několikrát policejní orgány a charitativní organizace, kde mohla žádat o pomoc, navštívila, nicméně o pomoc nepožádala. Tuto možnost bude mít i po příjezdu zpět do Italské republiky. Žalovaný nesouhlasí se srovnáváním přiznání odkladného účinku v případě vyhoštění s řízením o přemístění podle nařízení Dublin III a poukazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2017, č. j. 6 Azs 367/2017 - 38. Dále podotýká, že v případě nepřiznání odkladného účinku, následného transferu, a případného úspěchu žaloby je správní orgán povinen ve smyslu čl. 29 nařízení Dublin III přijmout tuto osobu bezodkladně zpět na své území. Žalovaný proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku zamítl.

[4] Ze soudního spisu vyplývá, že krajský soud usnesením ze dne 4. 6. 2018, č. j. 31 Az 18/2018 - 38, přiznal žalobě odkladný účinek.

[5] Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatelčin návrh je důvodný a **přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.**

[6] Podle § 32 odst. 5 zákona o azylu „(p)odání kasační stížnosti má odkladný účinek, mělo-li jej podání žaloby proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany.“ Podle § 32 odst. 2 zákona o azylu „(p)odání žaloby podle odstavce 1 má odkladný účinek, s výjimkou žaloby proti rozhodnutí podle § 16 odst. 1 písm. b), d), f) a g), žaloby proti rozhodnutí o udělení azylu nebo doplňkové ochrany, žaloby proti rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany a rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. g). O přiznání odkladného účinku podle soudního řádu správního lze požádat pouze společně s podáním žaloby.“

[7] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s., v návaznosti na § 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu, v posuzované věci kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“

[8] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

pokračování

[9] V nyní posuzovaném případě stěžovatelka odůvodnila návrh na přiznání odkladného účinku nevyhovujícími podmínkami žadatelů o mezinárodní ochranu v Itálii a obavou, že by se znovu dostala do rukou obchodníků s lidmi. Nejvyšší správní soud vychází z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků napadeného rozhodnutí do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, bude stěžovatelka v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného rozhodnutí nucena opustit území České republiky, a to ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti. Riziko, že by se mohla stát znovu obětí obchodování s lidmi, nepochybně představuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nelze totiž bez dalšího dovozovat, že by přiznání odkladného účinku v tomto případě vůbec mohlo jiným osobám jakoukoliv újmu způsobit. První podmínka je tak splněna.

[10] Ke druhé podmínce zdejší soud konstatuje, že s ohledem na okolnosti posuzovaného případu a předběžnou povahu přiznání odkladného účinku, by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní definitivně výkon správního rozhodnutí, neboť přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. Tím je splněna druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. srpna 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu